

Het Woord voor Vandaag – week 21

Maandag 21 mei

‘Daarom ben ik neder gekomen, dat ik het [volk]... opvoere...’ (Ex. 3:8)(SV).

Gevangenen vrijlaten (1).

Vierhonderd jaar lang werden de Israëlieten gedwongen tot slavernij door Egyptische slavendrijvers die hen onderdrukten en ‘hun het leven ondraaglijk maakten’ (Ex. 1:14). Velen van ons kunnen relateren aan hun gevoelens van hulpeloosheid wanneer we denken aan gebieden in ons eigen leven waar we worstelen met gewoonten. Of het nu gaat om eten, alcohol, drugs, seks, geld of schadelijke relaties, we hebben allemaal wel gevoelens van machteloosheid ervaren in onze herhaalde pogingen om ergens van los te komen. Mislukt dat, dan kan dat een chronisch gevoel van hopeloosheid veroorzaken waardoor je je pogingen staakt. Gebroken en wanhopig riepen de Israëlieten het uit naar de Heer en hij antwoordde: ‘Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten... gehoord, ik weet hoe ze lijden’ (Ex. 3:7). En kijk dan hoe God in zijn bewogenheid reageert: ‘Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig is van melk en honing’ (v. 8). God kwam ‘neder om hen op te voeren’ - en vandaag kan hij het hetzelfde doen voor jou. Voor de bevrijding van de Israëlieten was het noodzakelijk dat er een smetteloos paaslam werd geslacht. Het bloed smeerden ze aan hun deurposten en de doodsengel passeerde hen. De Bijbel zegt dat ‘ons pesachlam, Christus, is geslacht’ (1 Kor. 5:7). Jezus Christus, ons offerlam, heeft zijn bloed vergoten om ons te bevrijden van alles wat jou tot slaaf maakt. Waar worstel je vandaag mee? Je kunt uit die gevangenschap worden bevrijd - niet door je eigen vergeefse pogingen - maar door te vertrouwen op de God die de jammerklachten van zijn volk beantwoordt.

Dinsdag 22 mei

‘... haalde hen weg uit donkere holen en brak hun boeien in stukken’ (Ps. 107:14)(NBV).

Gevangenen vrijlaten (2).

Mensen in vrijheid stellen, dat is Gods werk - moreel en geestelijk. Toen de Israëlieten in slavernij verkeerden, ‘schreeuwden ze in hun angst tot de Heer - hij heeft hen gered uit vele gevaren’ (v. 13). Jezus verlost nog steeds, dag na dag, en ‘wanneer de Zoon u vrij zal maken, zult u werkelijk vrij zijn’ (Joh. 8:36). Zoek je stappen naar vrijheid? Ga dan als eerste roepen naar de Heer. Hij zei: ‘Jullie zullen mij zoeken en ook vinden, als jullie mij tenminste met hart en ziel zoeken’ (Jer. 29:13). De roep van de Israëlieten was een herhaalde hartenkreet en God reageert nog steeds op hartenkreten. Bevrijding begint met het erkennen dat je volledig afhankelijk bent van hem. Je probeert niet meer alles zelf af te handelen, volgens de Bijbel, ‘mag je je zorgen op hem afwentelen omdat jij hem na aan het hart ligt’ (1 Petr. 5:7). Ten tweede is het belangrijk dat je je ziel voedt. Jezus zei: ‘Ik ben het levende brood... wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven’ (Joh. 6:51). Terwijl jij je voedt met Gods Woord en je gevoelens deelt in gebed, zal hij je last gaan verlichten en je ziel voeden. Hij is gekomen om ‘aan gevangenen hun vrijheid bekend te maken... om onderdrukten hun vrijheid te geven’ (Luc. 4:18). Neem de tijd om Gods Woord op je te laten inwerken. Denk erover na tot je begrijpt hoe je het op je leven kunt toepassen. Kennis zonder toepassing is nutteloos. Vrijheid vraagt om een dagelijks tot je nemen van schriftgedeelten en het geleerde toepassen op je huidige omstandigheden. ‘Gelukkig is de mens die... vreugde vindt in de wet van de Heer en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht’ (Ps.1:1-2). Als je dat dagelijks doet kan het je een enorm stuk vrijheid opleveren!

Woensdag 23 mei

‘Schenk uw dienaar een opmerkelijke geest...’ (1 Kon. 3:9)(NBV).

Bid als leidinggevende bij sollicitatiegesprekken om onderscheidingsvermogen.

John Maxwell schrijft: ‘Toen ik een aantal jaar geleden een praatje hield voor een groep leidinggevendenden, vroeg iemand me welke principes ik hanteer bij het aannemen van mensen. ‘Ik heb maar één regel,’ lichtte ik toe, ‘ik doe dat nooit.’ Dat trok gelijk hun aandacht. ‘En hier is waarom: ik ben er vreselijk slecht in.’ Ik ging verder met uitleggen hoe dat kwam. ‘Omdat ik zo optimistisch ben en een groot geloof in mensen heb, ben ik onrealistisch. Het maakt niet uit welke waarschuwinglampjes er gaan knipperen tijdens een gesprek met een kandidaat, ik heb altijd het idee dat ik deze persoon wel kan helpen zoeken naar verbeterpunten voor meer kans op succes. Dat is niet de juiste houding voor een interviewer. Om succesvol te zijn op dit gebied, heb je mensen nodig die sceptisch zijn - het soort mensen dat zelfs zijn eigen moeder niet zou aannemen. Toen ik er dus mee stopte, deed het mijn organisatie alleen maar goed.’ Ik zag dat deze groep leidinggevendenden in eerste instantie negatief reageerde op mijn verhaal. Maar toen ik het nog verder uitlegde, zag ik dat men het op prijs stelde dat ik mijn eigen zwakheden kende, en zij respecteerden mijn eerlijkheid. Er zijn maar weinig dingen die erger zijn dan iemand die niet weet waar hij het over heeft, gaandeweg van alles uit zijn duim zuigt en doet alsof hij deskundig is terwijl hij er in werkelijkheid geen flauw benul van heeft.’ Als gebleken is dat omgaan met sollicitanten jou ook niet zo goed afgaat, delegeer de taak dan aan mensen die er wel goed in zijn. En moet je het toch een keer zelf doen, bid dan Salomo’s gebed: ‘Schenk uw dienaar een opmerkelijke geest, zodat ik... onderscheid kan maken tussen goed en kwaad. Want hoe kan ik anders leiding geven aan dit belangrijke volk?’ (NBV+GNB).

Donderdag 24 mei

‘Zie je iemand die bekwaam is? Hij komt in dienst van de koning...’ (Spr. 22:29)(NBV).

Een gebed voor succes in je werk.

Hier is een gebed voor succes in je werk: ‘Heer, ik dank u zoals u mij gemaakt heeft, voor de vele gaven en talenten die u in mij hebt gelegd, en ik vertrouw erop dat ik de beste persoon ben voor deze taak. Ik ben dankbaar voor elk van de persoonlijkheden met wie ik in mijn dagelijkse bezigheden te maken heb, zelfs voor degenen die me niet zo liggen of die ik niet begrijp. Wilt u me helpen om me te richten op het bereiken van de doelen die u voor me heeft zolang ik bezig ben met wat ik momenteel doe. Geeft u me wijsheid en onderscheidingsvermogen tijdens mijn bezigheden, ook temidden van een vijandige omgeving. Wilt u me helpen om te leren wat u me hier wilt bijbrengen en wilt u me geduld geven terwijl u mij aan het voorbereiden bent op de toekomst. Helpt u me om mijn best te doen en altijd positief en hoopvol te blijven. Stilt u alstublieft mijn geklaag en gevoelens van teleurstelling met uw volmaakte vrede en laat me mijn taak toevertrouwen aan u. Bekleed mij met lofgewaden en de gerechtigheid van Christus, opdat ik u de eer breng op de plekken waar ik bezig ben. Mag ik mijn ware identiteit leren kennen, wandelen in uw genade en u meer behagen dan de mensen met wie ik dagelijks optrek. Mag ik een vredestichter zijn waar onenigheid heerst. Laat me waarheid spreken waar er bedrog is. Hoop brengen waar wanhoop is. Geloof brengen waar angst is. Licht brengen waar er duisternis heerst. Vreugde brengen waar verdriet is. Deze dingen vraag ik in Jezus’ naam, Amen.’

Vrijdag 25 mei

‘Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen’ (Rom. 12:8)(NBV).

Er zijn (1).

We zeggen soms dat iets niet onze verantwoordelijkheid is en dat we niet betrokken willen raken. Herken je dat? Je hebt misschien gedacht dat je er een goede reden voor had - misschien was het een ongeschikt moment - maar het punt is dat je geen hulp hebt aangeboden aan iemand in nood. En je bent niet de enige. Onderzoek bevestigt dat de trend om betrokkenheid te vermijden wereldwijd toeneemt. Niettemin is ‘er zijn’ voor anderen een bijbels mandaat; het is de praktische toepassing van het liefhebben van God en je naaste (zie Matt. 22:37-39). Een crisis dient zich over het algemeen op drie manieren aan: 1) Er kan sprake zijn van een situationele crisis. Dan hebben we het over ernstige ziekten, de dood van een geliefde of verstoringen in familierelaties. Aartsvader Job wist hier alles van! 2) Er kan sprake zijn van een ontwikkelingscrisis. Dat is een crisis die te maken heeft met de normale loop van het leven - uit huis gaan, gaan studeren, gaan trouwen, ouderschap, pensionering of afnemende gezondheid. Abraham en Sara wisten alles over het doormaken van ontwikkelingscrises. Ze verlieten huis en haard en leden jarenlang onder hun kinderloosheid. Toen vroeg God hen tot overmaat van ramp nog om hun enige echte ‘wonder’ zoon te offeren. 3) Er kan ook sprake zijn van een crisis in het zelfbewustzijn. Die ontstaat wanneer je verontrustende waarheden over jezelf ontdekt - er wordt je verteld dat, menselijkerwijs gesproken, je ziekte ongeneeslijk is, of je ziet jezelf als een mislukking omdat je inmiddels te oud bent om je levensdoelen te realiseren. Of je wordt geconfronteerd met de realiteit van een scheiding, het verlies van een partner of afwijzing vanwege je achtergrond. Mensen zoals Elia en Jona zijn voorbeelden van een crisis van het zelfbewustzijn. Doet een van deze voorbeelden je denken aan iemand die je kent? Als dat zo is, ‘verleen dan bijstand’.

Zaterdag 26 mei

‘Draag elkaars lasten...’ (Gal. 6:2)(NBV).

Er zijn (2).

Het is goed om te proberen een vriend of familielid in een crisissituatie te helpen ermee om te gaan en die te boven te komen. Soms is dat makkelijker gezegd dan gedaan! Terwijl hun bezerde harten zich aanpassen aan nieuwe en onbekende omstandigheden, kunnen ze sceptisch zijn over wie ze moeten vertrouwen. Maar er voor hen zijn is waar het koninkrijk van God om draait! ‘Draag elkaars lasten’ (v. 2). Jouw inzet kan een belangrijke rol spelen in iemands reis om weer emotioneel gezond te worden. Drie praktische suggesties in dit verband: 1) Verwacht niet van hen dat zij zelf contact opnemen. Het is normaal dat mensen in een crisis zich terugtrekken in plaats van om hulp vragen. Vaak zijn ze te radeloos om te weten wat ze nodig hebben, dus waarschijnlijk zul jij de eerste stap moeten zetten. En denk alsjeblieft niet dat je een professional moet zijn. Twee eenvoudige stappen kunnen ervoor zorgen dat de gekwetste persoon zich gewaardeerd en begrepen voelt. Luister ten eerste aandachtig naar zijn zorgen en bevindingen. Houd ten tweede oogcontact en toon oprechte interesse. 2) Help hun angst te verminderen. Bied je kalmerende aanwezigheid aan door ze uit te nodigen hun gevoelens te delen. En als hun standpunt vervormd lijkt, zeg dan iets in de trant van: ‘En stel dat je er nu eens zo naar kijkt?’ 3) Help ze zich te concentreren op wat belangrijk is. Ze voelen zich overweldigd, dus help ze om te kijken welke problemen hun onmiddellijke aandacht nodig hebben. Laat ze niet weer oude koeien uit de sloot halen, laat ze ook niet in zitten over de toekomst, moedig ze aan om zich te concentreren op het heden en met één dag tegelijk te leven (zie Matt. 6:34).

Zondag 27 mei

‘... zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in hun ellende moed kunnen geven’ (2 Kor. 1:4)(NBV).

Er zijn (3).

Een manier om een vriend in een crisis te helpen, is door hem te helpen belangrijke hulpbronnen te identificeren - geestelijk, persoonlijk en interpersoonlijk. 1) Geestelijke hulpbronnen. ‘God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood’ (Ps. 46:2). Gods Woord verlicht de duisternis en verwarring. Zijn Geest is de bron van alle troost - hij geeft ‘vrede... die alle verstand te boven gaat...’ (Fil. 4:7). Zijn aanwezigheid spreekt de eenzaamheid aan en zijn kracht stelt het bezerde hart in staat gevoelens van hulpeloosheid te overwinnen. Mensen in crisis zijn vaak gedesoriënteerd waardoor ze vergeten wat God hun al gegeven heeft. 2) Persoonlijke hulpbronnen. Herinner hen aan hun unieke sterke punten en vaardigheden. Help hen terug te denken aan eerdere triomfen, toen ze met succes door moeilijke tijden heen navigeerden. Stimuleer een positieve houding die naar de toekomst kijkt. Laten ze niet verlamd raken door de huidige pijn. Het belangrijkste is om hun geloof te versterken met gebed en waarheden uit Gods Woord. En herinner hen ten slotte aan jouw steun. 3) Interpersoonlijke hulpbronnen. Familieleden, vrienden, zakenpartners en burens kunnen mogelijk ondersteunend werken en ook gemeenschapsmiddelen kunnen worden ingezet voor medische, financiële en materiële hulp. De plaatselijke kerk is een andere netwerkbron. Mensen in een crisis zijn vaak te beschaamd om om hulp te vragen; ze hebben het gevoel dat ze in staat moeten zijn om hun eigen boontjes te doppen. Help hen te begrijpen dat jij eveneens gezegend wordt door te geven, en dat zij op een dag ook de gelegenheid zullen hebben om ‘anderen in hun ellende moed te kunnen geven.’